



## ***Örök érték a változó világban***

### **BRITANNICA HUNGARICA NAGYLEXIKON 2012**

A Kossuth Kiadónál április 18-án megjelenő Britannica Hungarica Nagylexikon 24 kötetből álló díszkötéses sorozata a maga nemében hiánypótló a hazai könyvkiadásban.

**Mit gondolnak erről a nagyszabású és merész vállalkozásról a tudomány, a média, a színházi világ neves személyiségei?**

### **VÁMOS TIBOR, az MTA rendes tagja, informatikus**

***„A kort fényképező lexikon.”***



Otthoni könyvtáram polcain büszkén sorakoznak a régebbi lexikonok.

A százhusz éves Pallas vezeti őket, utána a Franklin százéves kiadása, egy velem egykorú nyolcvanhat éves Larousse, majd legújabbként a kamaszkorú Magyar Nagylexikon, gépemben pedig az eredeti Britannica 2005-ös DVD-je.

Mind napi segédletem, hiszen ezek őrzik a gyorsan változó korok hiteles ismereteit, a fejlődések, értékelések, történelemszemléletek mérföldköveit, adnak tájékozódást a mai hírek, tudáselemek folyamatának értékeléséhez.

A Wikipedia ezekkel együtt használható, gyakorlati forrásom, páratlan gazdagsága, napra kész anyagainak néha kérdéses, ki nem forrott, sokszor naponta módosuló aktualitásával.

Ennek az összefüggő világgépnek folytatása, mai fényképe lesz a **Britannica Hungarica Nagylexikon**.

Nem véletlenül van reneszánsza a fotóművészetnek a film háromdimenziós, színes világában. A kort fényképező lexikon, a könyv és a kor óriásfilmje, a világháló összetartozóan igazítanak el egyre bonyolultabb világunkban.

### **FÜR ANIKÓ színművésznő**

***„Tiszta forrás, amelyhez oda lehet járulni.”***



Amikor kézbe vettem a Britannica Hungarica Nagylexikon első kötetét – kiváltságosként, a megjelenés előtt pár nappal –, az volt az érzésem, mintha egy nagy múltú királyi család utolsó sarjával foghattam volna kezét, nézhettem volna a szemébe.

Félve és aggódva mondom, hogy letűnt korok nagy értékét látom benne, és nem is vagyok hajlandó belenyugodni abba, hogy a nyomtatott könyvek, lexikonok fölött megkongassuk a vészharangot.

Engem szoros érzelmi viszony fűz a könyveimhez. Hozom ezt a gyerekkoromból, amikor csak ki kellett nyújtanom a kezem, hogy elérhessem a

Révai Lexikon köteteit, amelyek ma is a társaim, és íme, itt egy új, könnyen kézben tartható, színes, rendkívül gazdag és naprakész tartalmú lexikon, amelyet jó tudni magam mellett.

Elárulom, hogy ceruzával a kezemben olvasom a könyveimet és a számomra fontos, értékes mondatokat, részeket aláhúzogatom. Részesévé válok, belakom a könyveimet. Ez a személyes együvé tartozás nem alakulhat ki a képernyővel, igaz nincs is számítógémem és nem is vágyom rá.

Imádom az új könyvek illatát, tapintását, formáját, és szeretem őket, mint tárgyakat is. Úgy érzem, ha egy könyvet a magamévá tettem, más leszek, mint annak előtte voltam, a gondolataim, a személyiségem is gazdagabbá válik.

A Britannica Hungarica Nagylexikon számomra kultikus sorozat: tiszta forrás, amelyhez oda lehet járulni, amelyet meg lehet nyitni, amellyel a szomjamat oltom.

## **CSÁNYI VILMOS etológus, egyetemi tanár, az MTA rendes tagja**

**„Az internetnek nincs szaga.”**



A nagy kérdés: könyv vagy internet?

Én imádom a könyveket, szeretem lapozni, nézegetni úgy, hogy érzem a kezemben a súlyát, szaga is van és az internetnek nincs szaga.

Azt gondolom, hogy aki szereti a szép sorozatokat, szereti azokat elővenni, bogarászni, nézegetni, azok a Britannica Hungarica Nagylexikkal ezt kitűnően megtehetik.

Minden könyvbarátnak szívből ajánlom. Már csak azért is, mert azt gondolom, hogy tíz éven belül már csak könyvgyűjtők lesznek.

## **BÖRCsök MÁRIA író, költő, publicista**

a *Kettészakadt Magyarország* sikerkönyv szerzője

**„Belekuporoghatunk kedvenc fotelunkba.”**



Az egyre újabb és újabb találmányok háttérbe szorítják a régieket, de nem szüntetik meg teljesen.

Mindnyájan villannyal világítunk, de az ünnepet gyertyafény teszi ünnepé.

Drága masinákkal fotózunk, de az ecset és az olajfesték az ábrázolás rangos eszköze maradt.

Van számítógépünk, ami előtt talpunkat a földön tartva ücsöröghetünk, és vannak könyveink, amelyekkel belekuporoghatunk kedvenc fotelunkba.

Használunk internetet, de szerencsére használhatunk lexikont is, ami a sokszor ellenőrizhetetlen információk helyett autentikus, megbízható tudást nyújt ma is.

## **KULKA JÁNOS színművész**

**„Velem vannak, mint a közeli ismerőseim.”**



Ötéves koromban már folyékonyan olvastam és kifejezetten vonzódtam a nagyméretű, a titokzatos tudást rejtő könyvek, lexikonok iránt. Minél nagyobbnak láttam egy könyvet, annál nagyobb kalandnak gondoltam a felfedezését. Nálunk, otthon az Új Magyar Nagylexikon járt kézről kézre és később is sokat forgattam, szerettem, ha elérhető községben voltak.

Úgy gondolom, hogy valamiféle kézbe vehető tudásra, információra mindig szüksége lesz az embereknek. A stabilitás érzetét adják azzal, hogy anyagszerűsége van az információnak.

Bármennyire nyitott a világ, bármennyire csodálatos lehetőség, hogy az internet világában a keresőprogramokkal másodpercek alatt elérhető bármilyen információ, mégis azt érzem, hogy azok nem maradnak meg bennünk eléggé mélyen.

Az a mozdulat, ahogyan fellapozunk egy lexikont, annak az öröme, ahogyan rátalálunk a keresett szócikkre, a számunkra fontos információ összefüggéseire, az a tény, hogy valami kézzel fogható, eltehető, levehető a könyvespolcra, papír alapú, tapintása, színe, illata van – ez az élmény semmivel sem lesz helyettesíthető, pótolható.

Ma már nem nyúlok fel értük a könyvespolc legfelső sorába, de szeretem a színüket, a formájukat, azt, hogy velem vannak, mint a közeli ismerőseim.

Sikert jósolok a Nagylexikon sorozatnak, a könyvszerető emberek körében, életkortól, érdeklődési körtől függetlenül, azoknál, akik a könyvet mint tárgyat szeretik. Mert, van abban valami megnyugtató, hogy annak a tudásnak a birtokosai is lehetünk, amelyek ezekben a kötetekben olvashatók.

## SCHÄFFER ERZSÉBET író, újságíró

**„Papírjának szaga van, fogása, velem tud öregedni, s ezzel még inkább az enyém lesz.”**



Még nem tudtam olvasni, amikor nagymama madártejillatú konyhájában órákig lapozgattam a Tolnai Világlexikont. Előttem van ma is a pár torockói népviseletben, az afrikai maszkokat viselő harcosok, az angol főrendi ház esküvői menete, az Árpád-házi királyok arcképcsarnoka, a kacsacsőrű emlésről készült metszet és felsorolhatatlanul, a világ ezernyi érdekessége.

A lexikonok nagyjából azóta letehetetlen, szemezgető olvasmányaim, itt vannak sorban a polcon. A Franklin kézi lexikon például tegnap került a kezembe, ásványokat kerestem benne. Ott voltak.

Az internet nem tudott elvarázsolni, talán, mert nem is értek igazán hozzá. Használok olykor, de soha nem hiszek neki.

A könyvnek hiszek, ami ott van a kezemben valóságosan, papírjának szaga van, fogása, velem tud öregedni, s ezzel még inkább az enyém lesz.

S mert ilyen a könyv, ezért csak igaz könyveket szabadna nyomtatni. Minden időkből.

Várom a Britannica Nagylexikont, biztosan jó kis súlya lesz, mint minden komoly lexikonnak. És ha súlya lesz kívül-belül, akkor le kell ülni vele, csöndben, nyugalomban, ami ugyan nem mai világunk sajátja. Csak éppen vágyunk rá.

S így ide is igaz kedvenc idézetem *Simone Weiltől: Meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a miénk.*

## MONOK ISTVÁN, az Országos Széchényi Könyvtár volt főigazgatója



**„A könyv szelleme a fizikai megjelenésével teljes.”**

A könyveknek is van aurájuk. Ha csak interneten jelenik meg, nagyon szép, kényelmesen használható felületen, akkor is csak olyan, mintha a nekem kedves emberrel skype-on beszélgetnék. Látom az arcát, vannak benyomásaim érzelmeiről is, de nem látom a szeme csillogását, villanásait, nem érzem fizikai valóját.

A könyvnek is van teste, illata. Alig ismerek olyat, aki nem szagolja meg az új könyvet. A könyv aurájához tartozik nemzetiségének megérezése.

Ahogy egy ismeretlen emberrel találkozáskor próbálok kitalálni, melyik nemzet gyermeke, a könyvről is megmondható.

Egy enciklopédia címével is távolságtartásra int. Hogyan merjek közelebb lépni hozzá. Ha interneten teszem, olyan, mintha egy neves tudósról csak olvasnék, egy királyt csak képen vagy filmen látnék. Ha az enciklopédia megfelelően barátságos méretével is megszólít, közelebb kerülök hozzájuk, velük találkozom, és a róluk szóló ismeret elsajátítása mellett a találkozás élményének lehelete is megérint.

Az enciklopédia lehet fél méter magas, tíz centi vastag könyvek félelmet keltő armadája. De lehet kecses, kézbe vehető baráti sereg is. Ha ennek a formája magyar szellemű, akkor különösen szimpatikus sereget.

## **KRIZSÓ SZILVIA televíziós szerkesztő-műsorvezető**

***„Nem tudom elképzelni, hogy ne legyen otthon lexikon.”***



Gyerekkoromban az én szobámban volt a könyvespolc, és a fejem fölött sorakozott a Képes történelem teljes sorozata, amelyet sokat forgattam. Úgy készültem fel az iskolai órákra, hogy megtanultam a leckét, majd leültettem a babáimat a szőnyegre és miközben kiosztottam egy két osztályfőnöki intőt, a saját házi táblámra írogatva elmagyaráztam nekik a matematikát, az irodalmat és leginkább a történelmet, mert az nagyon érdekelt.

A kislányom, Luca most múlt hatéves, és az ő könyvespolcán is ott sorakoznak a Larousse gyerekeknek készült kötetei. Együtt nézegetjük, lapozgatjuk, most például a bolygók méretével, elrendeződésével ismerkedünk.

Ha sűrű az idő, használom az internetet is, azt viszont nem tudom elképzelni, hogy ne legyen otthon lexikon.

Terjedőben vannak az elektronikus könyvek, de nekem az igazi olvasási élmény az, amikor leülök a díványra, a kezembe veszem, érzem az illatát, és ezt szeretném Lucában is tudatosítani azzal, hogy rengeteget olvasunk együtt. Szkeptikus vagyok abban, hogy az anyukák, apukák sokasága így teszi, de ha képesek kis időt szánni arra, hogy este, elalvás előtt, összebújva nézegetik a könyveket, kalandoznak a fantázia világában, akkor olyan intim együttlétet teremtenek, amelyre a gyerekek sokáig fognak emlékezni és szeretni fogják a könyveket.

Szerencsésnek tartom, hogy a Britannica Hungarica Nagylexikon kisebb és könnyebb, mint a régebbi lexikonok voltak, mert ez akár arra is csábít, hogy csak úgy kedvtelésből belenézzek vagy magammal vigyem a nyaralásra. Jó társaságot jelentenek és meggyőződésem, hogy az értelmiségi léthez még sokáig hozzá fognak tartozni.

László Ágnes  
kommunikációs vezető  
[www.kossuth.hu](http://www.kossuth.hu)